

blev indført som generelt princip i 1989. Disse tjenestemænds husleje fastsættes på baggrund af en række satser i skemaer udarbejdet af Finansministeriet. I disse satser er der taget hensyn til de forhold, der kan begrunde de ovennævnte nedslag.

Efter Finansministeriets cirkulære om tjeneste- og lejeboliger er der indført et loft over tjenestemandens boligbidrag, når vedkommende bebor en tjenestebolig. Tjenestemanden kan i sådanne tilfælde højst komme til at betale 15 pct. af tjenestemandens skalaløn i boligbidrag.

De nævnte regler om huslejefastsættelse gælder for tjenestemænd. Ifølge praksis finder reglerne dog tillige anvendelse på andre statsligt ansatte, i det omfang andet ikke fremgår af overenskomst, aftale m.v.

Også på det private arbejdsmarked findes der aftaler om husleje for tjenesteboliger, herunder regler, der skal lægge et loft over den husleje, som en ansat med tjenestebolig skal betale for den anviste bolig. F.eks. gælder det for en række funktionærer, at den årlige leje pr. kvadratmeter bruttoetageareal højst kan fastsættes til en vis promille af skalalønnen pr. år på 1. løntrin i det pågældende område.

Den skattemæssige behandling af de pågældende nedslag

For så vidt angår den skattemæssige værdiansættelse af rådigheden over en tjenestebolig, er der efter gældende regler ikke hjemmel til at indrømme nedslag som følge af pligten til at bo på boligen. Beboelsespligten vedrører ansættelsesvilkårene og må anses for at være uvedkommende for boligens markedsværdi. Den del af 30 pct.-nedslaget, der er en følge af beboelsespligten, er således skattepligtig.

Det er derimod mere tvivlsomt, om pligten til at fraflytte en bolig ved ansættelsens ophør alene knytter sig til ansættelsesvilkårene, eller om denne pligt tillige bevirker en lavere skattemæssig markedsværdi af boligen. Der foreligger ingen endelig afgørelse af dette spørgsmål.

For ansatte, der ikke er omfattet af Finansministeriets ovennævnte cirkulære om tjeneste- og lejeboliger, gælder tilsvarende, at nedslag i lejen i forhold til boligernes markedsløn er skattepligtige.

3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at den skattepligtige værdi af en helårsbolig, som af en arbejdsgiver stilles til rådighed for en ansat, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bo, eller som den ansatte har pligt til at fraflytte i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør, ikke længere skal fastsættes til markedslønnen.

Tjenesteboliger

Det foreslås således, at den skattepligtige værdi af en helårsbolig, der er stillet til rådighed af en arbejdsgiver, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bo under ansættelsen og pligt til at fraflytte i forbindelse med ansættelsens ophør, sættes til et beløb svarende til boligens markedsløn nedsat med 30 pct.

Endvidere foreslås der indført et loft, så den skattepligtige værdi af sådanne helårsboliger som udgangspunkt højst kan sættes til 15 pct. af den ansattes faste løn for den tilsvarende periode fra den pågældende arbejdsgiver.

Et loft over værdiansættelsen af boligen, der beregnes som 15 pct. af den ansattes faste pengeløn, må forudsætte, at den ansatte modtager en normal fast pengeløn ved siden af tjenesteboligen. Hvis tjenesteboligen, f.eks. som følge af deltidansættelse, udgør hele lønnen eller en væsentlig del heraf, dvs. at den ansatte ikke får en normal pengeløn, vil et sådant loft kunne medføre en urimelig lav værdiansættelse af boligen.

For tjenestemænd med tjenesteboliger ligger de laveste faste pengelønninger for fuldtidsansatte i størrelsesordenen 160.000 kr. på årsbasis. Det foreslås på denne baggrund, at loftet beregnes som 15 pct. af den faste pengeløn, dog mindst 15 pct. af 160.000 kr. Loftet over boligens skattemæssige værdi udgør dermed mindst 24.000 kr. på helårsbasis eller 2.000 kr. på månedsbasis. Har den ansatte kun rådighed over boligen en del af året, nedsættes de 160.000 kr. svarende til det antal hele måneder, hvor den ansatte ikke har rådighed over boligen.

160.000 kr.-s-reglen vedrører alene loftet over boligens skattemæssige værdi. Reglen er ikke til hinder for, at den skattemæssige værdi af boligen kan sættes til et lavere beløb end 24.000 kr. (15 pct. af 160.000 kr.) årligt, hvis markedsværdien af boligen efter nedslag på 30 pct. udgør et lavere beløb.

Der henvises i øvrigt til eksemplerne i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det er fundet rigtigst at foreslå et generelt loft for den skattemæssige værdi af en tjenestebolig. Loftet tager udgangspunkt i de tidligere nævnte regler, der gælder for huslejefastsættelsen for tjenestemænd med tjenestebolig. Loftet skal således også finde anvendelse for ansatte på det private arbejdsmarked, uanset om der i overenskomster m.v. måtte være aftalt andre overgrænser for huslejen i en tjenestebolig.